

Nr 257.

Av herr **Molin** i Dombäcksmark, om ändrad lydelse av 6 § i förordningen angående skogsvårdsstyrelser den 24 juli 1903.

I kungl. förordningen den 24 juli 1903 angående skogsvårdsstyrelser stadgas i § 6 följande: »De under skogsvårdsstyrelsens förvaltning ställda medel få ej användas för skogar, tillhörande stat, kommun eller allmänna inrättningar och stiftelser och ej heller för häradsallmänningar».

Därmed är tydligt och klart föreskrivet, att endast *enskilda* skogsägare ha rätten att komma i åtnjutande av skogsvårdsstyrelsernas medel. Skäl torde också kunna givas för att sagda medel ej böra användas å statens, allmänna inrättningars och stiftelsers skogar och å häradsallmänningar, varemot intet rimligt skäl talar för att kommunerna skola utestängas från medlen i fråga. Bestämmelsen är utan tvivel olämplig och ägnad förhindra den önskvärda utvecklingen, att varje kommun, som det kan, bör skaffa sig en skogsallmänning, och att de kommuner, som redan skaffat sig sådana, bliva i tillfälle sköta dem på mest ändamålsenliga sätt.

En ändring av bestämmelserna är därför nödvändig och behövlig, varför undertecknad tillåter sig föreslå,

att riksdagen ville besluta, att § 6 i kungl. förordningen den 24 juli 1903 om skogsvårdsstyrelser må erhålla följande lydelse:

§ 6.

»De under skogsvårdsstyrelsens förvaltning ställda medel få ej användas för skogar, tillhörande staten,

Motioner i Andra kammaren, Nr 257.

allmänna inrättningar och stiftelser och ej heller för
häradsallmänningar.»

Stockholm den 22 januari 1920.

Emil Molin,
Dombäcksmark.
